

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. XIV. Hominem Rebus aduersis ab errore ad veritatem reduci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

*HOMINEM REBUS
aduersis ab errore ad veri-
tatem reduci.*

I. **V**ide, quomodo te pun-
gat Deus, quocunque
extra eum extenderis,
per concupiscentiã, in crea-
turis; tanquam nutrix, pueri
brachium extentum extra
cunas, ne pereat frigore. Pro-
pitius tibi sit Deus, ne inue-
niat, vbi requiescat pes men-
tis tuæ: vt saltem coacta, ô
anima, redeas ad arcam, sicut
columba Noë. Egestas ipsa,
vel asperitas temporalis, tor-
toris vice, cogit nos bona, at-

O 5 que

que his diuersa desiderare. Sed quia nos tantum temporalibus assueti sumus, nihilque aliud nouimus, non multum diuersa ab his, quæ patimur, desideramus: Et vel iras eorū, id est, asperitates, temperamento, quasi quadam reconciliatione, ad momentum interrumpere; vel non multum diuersa ab his subire optamus.

2. O homo, qui dolorem pateris, vis eum lenire? Volo. Temporaliter, an æternaliter! æternaliter. Æternum ergo linimentum, id est, Deū desidera. Nam ideò te percussit, vt eum desideres, non her-

herbas, non ligaturas. Vna febris aufert omnia, contra quæ pugnas; id est, oblectamenta quinque sensuum. Quid restat ergò, nisi vt Deo gratias, pro collatâ victoriâ, referas? At tu contrà quæris, cui succumbas, odiens libertatem. Quæ spes est, si laqueis inimici gratis incumbis, & iaculis; si hæc non solùm non caues, sed insuper libenter amplecteris, téque illis detegis? ab illis ad illa confugis. Ea putas remedium, ea solatium, ea desideras, & abesse non pateris. Prosperitas, laqueus est; culter incidens hunc laqueum, aduersitas:

carcer amoris Dei, prosperitas; confringens hunc aries, aduersitas. Dicit tibi aduersitas; *niteris, ut recedā* Quod certè nullo modo prohibere, si benè velis, poteris. Non enim possum Domino modulante manere, quippe syllaba.

3. Si erga homines pessimos, velut agnus, esse debes: quid ad Deum, cùm ab eo corripèris flagello aliquo? Vide quomodo sis, quasi in bello. Sitis torret, opponis potum. Fames cruciat, opponis escas. Frigori, vestem aut ignem. Morbis, medicinam. Contra hæc omnia opus est

pa-

patientia, & mundi contemptu; ne alio bello, quod hinc surgit, supereris, cateruis videlicet vitiorum. Quandoquidem solâ voluptate caperis, sola delectabilia sunt cavenda. Nusquam ergò secura est anima Christiana, nisi in aduersis. De his, quæ diligis, fecit tibi Deus virgas. Omnia flagella sunt, præter ipsum. Prospera fugiendo, in aduersa irruendo, cruciaris. Qui flagellum destruit, quasi filius est, qui virgam patris verberantis frangit.

4. Corpus à validioribus victum, aut impellitur, aut attrahitur: similiter voluntas.

tas. Tu verò non quod corpus vincendo moueat, sed mentem & voluntatem, cura. Væ non his, qui perdidērunt temporalia; sed his, qui perdidērunt sustententiam. Nulla enim passio superatur, nisi per se ipsam. Non enim edendo contrahitur fami, sed seruitur; sicut bibendo siti. Ad hoc enim tendunt ista, vt scilicet ad fruendum exterioribus corporum formis inclinēt animum. Quod quando fit, non superantur, sed regnant; finem suum, id est, animi inclinationem obtinentes. Omnium dolorum, & cruciatuum sola medicina est

est contemptus eorum, quæ
læsa sunt, & conuersio men-
tis ad Deum. Quot volupta-
tes carnales, & quàm vehe-
mentes spernis; totidem, &
tam validos Diaboli laqueos
deuitas. Quot tribulationes,
præsertim pro veritate, fu-
gis; totidem medicina-
lia remedia sper-
nis.

